

Περί όνου σκιάς

/ [Πεμπτουσία](#)

[onos_raod_mesa](#) unknown

Στα παλιά τα χρόνια, ξέρετε, δεν υπήρχαν για τις μετακινήσεις αυτοκίνητα ... Αυτοκίνητα της εποχής εκείνης ήταν τα γαϊδουράκια! Έτσι λοιπόν, ένας Αθηναίος νοίκιασε ένα γάιδαρο, για να τον πάει με τον ιδιοκτήτη-οδηγό του, τον γαϊδουρολάτη δηλαδή, από την Αθήνα στα Μέγαρα.

— Ουφ, τι ζέστη είναι αυτή! Καίγομαι ολόκληρος, ανυπόφορο!

Τσουρουφλιζόταν από τον ήλιο ο ενοικιαστής μας πάνω στο γάιδαρο που νοίκιασε- ήτανε καλοκαίρι βλέπετε- και κάποια στιγμή δεν άντεξε...

— Κατεβαίνω, οπ, σταμάτα τον γάιδαρο!

Μια και δυο λοιπόν έτσι πως στάθηκε ο γάιδαρος, πήγε ο Αθηναίος μας και κάθισε στη σκιά του να δροσιστεί λιγάκι...

— Σήκω αφεντικό, δικός μου είναι ο γάιδαρος και δική μου είναι η θέση στη σκιά του.

— Δε σου τα είπανε καλά! Δεν τον νοίκιασα τον γάιδαρο όλη τη μέρα;

— Άκου να σου πω αφεντικό, τον νοίκιασες τον γάιδαρο, όχι όμως και τη σκιά του, εντάξει;

Και λέγε ο ένας, λέγε ο άλλος, άναψε και «τσουρούφλισε» ο καβγάς μέσα στο κατακαλόκαιρο... Και το χειρότερο; Ο γάιδαρος το έβαλε στα πόδια και μην τον είδατε!

Τελικά καλά το λένε: **Τις πιο πολλές φορές οι καβγάδες γίνονται για το τίποτα!**

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Άκουσε την αφήγηση του μύθου

%onos_skia%